

[Grethe Philip.]

voldsomme prisstigninger er taget stærkt af, og vi ser også, at vi har et mere roligt lønniveau. Det skyldes selvfølgelig i væsentlig grad den lovgivning, vi har vedtaget herinde, men det er jo også almindelig kendt, at det, der ellers kunne være tale om, lønglidning, er taget voldsomt af. Betalingsbalancen ser også væsentlig bedre ud end tidligere.

Der er altså lyspunkter at spore, men samtidig er der jo også meget alvorlige ting, og det gælder ikke mindst finanspolitikken, det område, som vi særlig har ansvaret for herinde i folketinget. Dét må det ved denne debat være rimeligt, at vi drøfter den finansplan, som finansministeren for nylig har lagt frem, dels med reviderede skøn for det år, vi er inde i, 1975-76, dels med nogle skøn over, hvordan det vil gå i det kommende år.

Af denne finansplan fremgår det, at det underskud, som jo i forvejen, da vi vedtog finanslovsforslaget, var ekstraordinært stort, yderligere vil stige med et beløb i retning af en ca. 3 mia kr., og vi ved også, at denne store stigning i det væsentlige hører sammen med arbejdsløsheden. Når vi er oppe på disse tal, må det være rimeligt at spørge: er det nu en overordentlig letsindig politik, vi fører i øjeblikket, eller er det noget, der kan forsvares?

Jeg mener, at der er væsentlige argumenter, der kan bruges til at forsvare, at vi i en situation med stor arbejdsløshed kører med et betydeligt underskud på drift og anlæg. Præcist at sige, hvor stort vi kan tillade os at det skal være, er der vel ingen der kan, men jeg tror i hvert fald, at vi kan tillade os et meget betydeligt underskud, særlig når væsentlige dele af dette underskud skyldes, at vi giver midler ud til at sætte beskæftigelsen i gang.

Men skal det ikke være letsindigt, så er der visse forudsætninger, der skal opfyldes. Den ene forudsætning er, at vi skal gribe ind over for den store likviditetsforøgelse. Det er et spørgsmål om statslånene, og derfor er vi fra vores partis side, fra det radikale venstres side, indstillet på ved tredje behandling at stemme for det lovforslag, som ministeren har fremsat om, at der skal optages et statslån på indtil 6 mia kr.

Men der er også en anden ting, som er en

vigtig forudsætning, og det er, at vi nu ikke i denne situation, hvor vi måske er tilbøjelige til at synes, at pengene sidder lidt mere løst, indfører nogle varige udgifter, noget vi skal køre videre med i de kommende år. Og dermed er jeg inde på den problematik, som jeg egentlig synes måske er endnu mere interessant og endnu mere afgørende for vores arbejde i de kommende måneder end de tal, der lægges frem for indeværende år, nemlig tallene, BO-tallene, som også indeholdes i den finansplan, vi netop har fået. Disse tal for 1976-77 er opstillet under to forskellige forudsætninger, dels at man får en arbejdsløshed på 6 pct., dels at man får en arbejdsløshed på 3 pct.

Jeg synes, det fremgår med al tydelighed, hvad enten vi ser på den eller den anden situation, at vi bliver nødt til nu at holde igen på en del af udgifterne, og jeg har også forstået, at finansministeren er indstillet på, at vi i de kommende måneder skal finde frem til nogle besparelser på budgettet af størrelsesordenen, ja, måske 4-6 mia kr., men i hvert tilfælde adskillige milliarder kroner.

Jeg vil gerne understrege, at for mig at se er behovet for disse besparelser i virkeligheden endnu større, hvis konjunkturerne bedres, og hvis vi derfor får det lavere underskud på drifts- og anlægsbudgettet, som finansministeren lægger frem, end hvis vi får den noget højere arbejdsløshed. Hvis vi kommer ned på noget i retning af fuld beskæftigelse, så vil vi jo nemlig få et meget stort behov for at holde igen på konjunkturerne, så vil vi formodentlig få et meget stort behov for at få ikke et underskud som nu, men snarere et overskud, og det vil sige, at vi dér i endnu højere grad end nu har brug for besparelserne.

Det må derfor blive min opfordring her i dag til ministeren og til regeringen, at man ikke nøjes med at tale om, at man har visse hensigter med henblik på besparelser, på omlægninger, men at man virkelig også kommer frem med nogle forslag, og vi ved, at dette bliver ganske overordentlig vanskeligt. Vi har set, hvor svært det var i indeværende år at komme frem til besparelser, som der kunne blive flertal for, og som man kunne finde forsvarelige.

Jeg kan ikke i denne forbindelse undlade at sige, at selv om jeg nok synes, at regerin-